

۵ دقیقه هم تلویزیون ماهواره راندیدهام

سعید ابوطالب نماینده اصولگرایی مجلس شورای اسلامی در دوره هفتم که با تولید رتالیتهی شوهایی ایرانی همچون «الی ایرانی» و «شام ایرانی» حضور مستمری در عرصه فعالیت‌های تصویری دارد در گفت‌وگو با خبرگزاری ایلنا توضیحاتی در باره ساخت رتالیتهی شوها ارائه کرد. او درباره تجربه خود در این باره گفت: وقتی دوازده سال پیش واژه «رتالیتهی شو» را برای گروه طرح و برنامه تلویزیون مطرح می‌کردم هیچ شناختی به آن نداشتند و باید ابتدا تعریف می‌کردم که این ژانر چگونه است و چه کارکردی

دارد. این ژانر از حدود سال ۲۰۰۰ در تلویزیون‌های دنیا باب شده است و ساختار متنوعی دارد که می‌تواند مخاطب را همراه کند. ابوطالب خاطرنشان کرد: تصور غلطی وجود دارد که برخی فکر می‌کنند رتالیتهی شو یک نوع مستند است در حالی که این طور نیست.رتالیتهی شو با طراحی از پیش تعیین شده ساخته می‌شود. مثلا برای بخش جدیدی که قرار است برنامه با حضور امیرمهدی ژوله، محمدرضا علیمردانی و مهدی کوشکی

ضبط شود بارها جلسه گذاشتیم و چیزی شبیه دورخوانی انجام دادیم. اگر چه متنی برای خواندن نداریم ولی روی موضوعات و شیوه و شکل ارائه آن بحث و تبادل نظر می‌کنیم. در واقع هیچ‌یک از کارها و رفتارهای «شام ایرانی» به صورت اتفاقی نیست و همگی فکر شده و با قصد قبلی انجام شده است. او درباره شباهت این برنامه با نمونه‌های خارجی آن نیز توضیح داد: قبل از ما «شام ایرانی» با همین

شیوه و فرم و ساختار از سوی ۳۰-۲۰ کشور دنیا ساخته شده‌است. این کارگردان تاکید کرد: من بعد از دوران نمایندگی در مجلس ۵ دقیقه هم تلویزیون ماهواره ندیده‌ام و وقتی هم قرار شد فصل جدید «شام ایرانی» را بسازم تمام قسمت‌های قبلی که از سوی دوستانم آقای بیرنگ و صحت ساخته شده بود را تماشا کردم. بعد از مشورت‌هایی که انجام دادم، متوجه شدم در تمام دنیا با همین شکل برنامه ساخته می‌شود، با این تفاوت که در برخی کشورها با آدم‌های عادی و در برخی دیگر با سلبریتی‌ها ساخته می‌شود. بنابراین این شباهت کاملا بر اساس عرف برنامه‌سازی است.

فیلم‌ساز بودن برادرم کارم را سخت‌تر می‌کند

گفت‌وگو با رسول کاهانی، کارگردان خراسانی «منگی» درباره تجربه‌هایش از ساخت نخستین فیلمش

غلامرضا زوزنی

تجرباتی

حضور مشهدی‌ها و خراسانی‌های سینماگر در اکران‌های پساکروناپی چشمگیر است. فیلم سینمایی «منگی» به نوپسندگی و کارگردانی هنرمند خراسانی، رسول کاهانی، در گروه هنر و تجربه روی پرده سینما رفته است و با استقبال خوبی هم روبرو شده است. رسول برادر کوچک‌تر دیگر سینماگر خراسانی، عبدالرضا کاهانی است. رسول کاهانی پیش از تولید فیلم سینمایی به کارگردانی و نویسندگی در تئاتر مشغول بوده است و چندین اثر را در داخل و خارج از کشور اجرا کرده است. او همچنین با چند نمایش در جشنواره تئاتر فجر حضور داشته است. تئاتر دغدغه اصلی اوست اما از تجربه‌گرایی در سینما نیز بدش نمی‌آید. با اینکه دقیق شرایط را نمی‌تواند پیش‌بینی کند اما به نظر می‌رسد فیلم بعدی اش، فضایی متفاوت از «منگی» دارد. با این شباهت که قصه‌ای اجتماعی و واقعی را روایت خواهد کرد.

این هنرمند خراسانی که اکنون فیلم اولش را ساخته سعی کرده نگاهی تجربه‌گرایانه در فیلمش داشته باشد. او داستان زن و شوهری را روایت می‌کند که قصد جدا شدن از هم را دارند و درگیر مشکلات مختلفی هستند. داستان «منگی» در یک نصف روز و بدون هیچ‌گونه کات در حدود ۹۰ دقیقه روایت می‌شود.

کاهانی از حضور مهدی ضیاچمنی و بهزاد آقاجانی، دو هنرمند تئاتر مشهدی، در فیلم خود بهره برده و امیدوار است همکاری اش با هنرمندان توانمند مشهدی بیشتر از پیش شود. در ادامه گفت‌وگوی ما را با این کارگردان سینما و تئاتر که از تجربه‌هایش در این فیلم گفته است می‌خوانید.

- پیش از ساخت فیلم سینمایی «منگی» شما کارگردان تئاتر بودید. چطور شد به طرف سینما رفتید؟**

نمایشنامه «منگی» را نوشته بودم. مثل یک کار تئاتر تیم را انتخاب کردم. تمرینات را شروع کردیم. اما بعد تصمیم گرفتم آن را به فیلم تبدیل کنم. این تصمیم را کاملا ناگهانی گرفتم. قصه را به فیلم‌نامه تبدیل کردم. قصه‌های مختلفی برای کار کردن داشتم اما این اثر نشانه‌های خوبی برای تبدیل شدن به فیلم سینمایی داشت. همچنین دوست داشتم «منگی» را در قالب تصویر بیان کنم؛ چون تعداد آدم‌هایی که آن را می‌بینند بیشترند. همچنین فضای منگی به سینما نزدیک‌تر است. تعریف کردن این قصه شاید در سینما راحت‌تر بود. **به هر حال در تئاتر تماشاچی با یک قاب بی‌نهایت روبه‌روست که هر گوشه از آن را تمایل داشته باشد نگاه می‌کند در حالی که در سینما تماشاگر نقطه‌ای را می‌نگرد که کارگردان می‌خواهد. آیا حرکت سیال دوربین در فیلم نقش اساسی دارد؟**

می‌شود در تئاتر هم به این حرکت سیال در نقطه نگاه دست یافت. اما در سینما راحت‌تر است. من در «منگی» به دنبال راحت‌تر صحبت کردن با مخاطب بودم. با وجود همه پیچیدگی‌هایی که دارد دوست داشتم مخاطب با قصه آن همراه شود. چندین نمایشنامه و تئاتر دارم که فضایی اینچنین دارند. «گذشت زمان»، «جامپ کات»، «فلاش‌بک»، «فلاش‌فوروارد» و ... در ارحله و در تئاتر تجربه کرده‌ام. حالا با موفق بوده‌ام یا نبوده‌ام، اما از تمریناتم در تئاتر به این نتیجه رسیدم که می‌شود در سینما هم این کارها را انجام داد.

- تمرینات زیادی برای «منگی» انجام دادید؟**

حقیقتا تمرین زیادی نداشتیم. خیلی زود به نتیجه رسیدیم. فکر می‌کنم بازیگران حرفه‌ای و باهوشی که در کنارم داشتم مهم‌ترین عامل به نتیجه رسیدن ما بودند. ما تقریبا یک ماه تمرین کردیم. بازیگران در طول تمرینات کمک کردند تا به لحن موردنیاز فیلم نزدیک‌تر شویم. نه تنها بازیگران مشهدی مثل مهدی ضیاچمنی و بهزاد آقاجانی که همه تیم بازیگران در بهتر شدن فیلم کمک کردند.

- جغرافیا در فیلمتان جایگاهی ندارد، چرا فیلمتان را مثلا در مشهد نساختید؟**

این فیلم می‌توانست در هر شهری ساخته شود. من دوست داشتم فیلمی در شمال کشور بسازم اما جنگل و دریا را در آن نشان ندهم. مخالف آن فضاها نیستم ولی دوست نداشتم دوربینم را سمت ساحل و دریا و جنگل و آن فضاها ببرم. دوست نداشتم فیلم گردشگری در شمال کشور بسازم. از طرف دیگر چون داستان «منگی» بر اساس قصه‌ای واقعی نوشته شده و آن اتفاق اصلی در واقعیت در شمال کشور اتفاق افتاده، خواستم به واقعیت وفادار بمانم.

- دوست دارید در مشهد و خراسان کاری بسازید یا نمایشی روی صحنه ببرید؟**

خراسان پر از بازیگر، نویسنده و کارگردان درجه یک است. من هم همواره دوست دارم در این شهر و استان

کاری انجام دهم. اما با وضعیتی که به دلیل شرایط

بهداشتی وجود دارد فعلا نمی‌توان تصمیم گرفت چه کاری را کجا انجام داد.

- افزادی که سینمای «هنر و تجربه» را دنبال می‌کنند**

شاید با دیدن فیلم ذهنشان به طرف فیلم سینمایی «ماهی و گربه» ساخته شهرام مکرری برود. با اینکه «منگی» از فیلمی که نام پرده شد قصه‌گوتر است. آیا این فیلم تأثیری

در رویه نگاه شما داشته است؟

کار آقای مکرری در ساخت نخستین فیلم سینمایی پلان سکانس انکارناپذیر است. ولی کاری که او در فیلمش کرد با کاری که ما در فیلممان کردیم مقایسه‌شدنی نیست. ویژگی فیلم او پلان سکانس است و این فرم در «ماهی و گربه» اهمیت زیادی دارد، در حالی که در «منگی» پلان سکانس اهمیت کمتری دارد. من دوست داشتم در سینمای هنر و تجربه قصه‌ای در قالب یک فرم تعریف کنم. یعنی قصه را مثل داستان «منگی» که اتفاقا خیلی سراسرت است روایت نکردم. قصه‌ام را به فرم آمیختم. و اگر باز به عقب برگردم همین فرم را برای این فیلم‌نامه انتخاب می‌کنم. درواقع خواستم در فضایی که فیلم‌های هنر و تجربه به طرف قصه نگفتن پیش می‌روند فیلمی قصه‌گو بسازم؛ که در آن از مشخصه‌های فرمی سینمای هنر و تجربه نیز استفاده کرده باشم.

- اما اگر این فیلم برای عموم مخاطبان هم اکران شود باید بتواند جای خود را میان مخاطبان باز کند.**

افراد زیادی با ویژگی‌های مختلف اجتماعی فیلم را دیده‌اند. حتی آن‌هایی که سینما نمی‌روند و شاید بیشتر در خانه فیلم می‌بینند هم این فیلم را دیده‌اند و با آن ارتباط برقرار کرده‌اند و قصه را فهمیده‌اند. اما چون از ابتدا هدفمان اکران در سینمای هنر و تجربه بود باید داتئه مخاطب آن را نیز

در نظر می‌گرفتیم.

- مسائل دیگری**

همانند قواعد فیزیک

و فیزیک کوانتومی

که در نگارش این نوع

از فیلم‌نامه‌ها مطرح

است را هم در نظر داشتید؟

نه واقعا، خیلی به این چیزها

توجهی نداشتیم و اصلا به آن

علاقه‌ای ندارم. زمانی که

فیلم‌نامه را می‌نوشتم هیچ

فکری درباره فیزیک و کوانتوم

و مسائلی از این دست نداشتیم. اما بعد از اینکه فیلم‌نامه نوشته می‌شود این مفاهیم هم از کنارش استخراج می‌شود. در این فضاها فیلم ساخته شده است. نیازی نبود که من به سراغ آن فضاها بروم.

- موضوع جذاب دیگری که در اثر شما وجود دارد تغییر لحظه‌ای حواس بازیگران در فیلم است. به دلیل درهم‌تنیدگی زمان، بازیگری که لحظه‌ای قبل آرام بوده، باید به‌و‌ج عصیانیت برسد و برعکس، در حالی که متشنج بوده باید خودش را آرام کند. این موضوع چقدر برایتان اهمیت داشت؟**

این مسئله برایم خیلی هیجان‌انگیز است. می‌خواستم بازیگر را به این سمت ببرم و ببینم چه کاری می‌تواند انجام دهد. در حالی که چند ثانیه پیش خندان بوده، حالا باید غمگین باشد. یکی از اهداف بزرگ فیلم در ساختار و در فرم ایجاد چالش برای بازیگران است. اگر این

تجربه‌ها و چالش‌ها وجود نداشته باشد که کاری انجام ندهایم. آن چیزی که کار ما را متفاوت می‌کند همین تجربه‌های نو است.

مثلا اگر ما می‌خواستیم «منگی» را یک خطی روایت کنیم شاید برای تعریف آن بیست دقیقه یا نیم ساعت بیشتر زمان نیاز نداشتیم. به تصویر کشیدن همین تجربه‌ها و تفاوت‌هاست که این‌س فیلم را سینمایی می‌کند. ما سعی کردیم با اینکه

صحنه‌های تکراری نشان می‌دهیم اما زاویه نگاهمان تکراری نباشد. سعی کردیم در آن صحنه‌های تکراری اطلاعات تازه‌ای به مخاطب از داستان فیلم ارائه کنیم.

- در این فیلم هیچ تقطیعی وجود ندارد؟**

بعضی‌ها به من می‌گفتند سیزده چهارده تا کات در فیلمم دیده‌اند. اما واقعا هیچ کاتی در فیلم وجود ندارد. اینکه شاید بعضی احساس می‌کند فیلم قطع شده است به دلیل دوربین کم‌کیفیتی است که ما برای تصویربرداری

و آن استفاده کرده‌ایم. به دلیل بودجه محدود فیلم ما نتوانستیم دوربین بهتری را در اختیار داشته باشیم و در روند تبدیل به نسخه‌های سینمایی از کیفیت تصویر کاسته شد و پرش‌هایی در آن ایجاد شده که بعضی فکر می‌کنند فیلم کات خورده است. البته ادعایی نداریم که برای نخستین‌بار فیلم سکانس پلان ساخته‌ایم. پیش از ما سینماگران بسیاری این کار را کرده‌اند اما ما تجربه خودمان را داشتیم.

این فیلم سه نسخه برداشت کامل دارد که این نسخه رضایت‌بخش‌تر است. در سه نسخه ناقص هم از آن دارم که میانه برداشت قطع شده و تصویربرداری از سر گرفته شده است. اما فیلم از زمان تولید تا زمان اکران هیچ کاتی نخورده است. ده روز مرحله تولید فیلممان به طول انجامید.

- امید دارید به پشتوانه**

این تجربه برای کار بعدی‌تان سرمایه بیشتری جذب کنید؟

نمی‌دانم. امیدوارم فیلم بعدی را بتوانم با سرمایه دلخواهم بسازم. شاید خیلی از کارگردان‌ها بگویند ما سرمایه‌ای که من فیلم می‌سازم نمی‌شود فیلم ساخت. من خیلی کارگردان پرخرجی نیستم. وقتی می‌گویم فیلم بعدی‌ام را با سرمایه دلخواه بسازم منظورم سرمایه آنجانی نیست. کمی بیشتر از سرمایه‌ای که برای «منگی» صرف کردم را نیاز دارم تا فیلم بعدی‌ام را بسازم. به هر حال فیلم من اثری مستقل است و این را هیچ فردی نمی‌تواند انکار کند.

- یعنی روی کمک عبدالرضا کاهانی حساب نمی‌کنید؟**

این واقعیت انکارناپذیر است که من برادر عبدالرضا هستم. ولی زمانی او فهمید من فیلم ساختم که تبلیغات فیلمم را در فضای مجازی دید. هنوز هم او «منگی» را ندیده است. اصلا نمی‌دانست فیلم ساختم. من هم مثل خیلی از طرفدارهای او از فیلم‌هایش می‌آموزم. بیشتر از این هم نیازی به او ندارم. همان گفت‌وگویی که با هم درباره فیلم و سینما داشتیم به من کمک می‌کند و همین کافی است. اتفاقا، بر خلاف تصور عموم اینکه برادرم فیلم‌ساز است راه را برایم سخت‌تر می‌کند. توضیح دادن در این‌باره نیز کار را سخت‌تر می‌کند. اما برادرم به من بسیار آموخته است. با این حال من دنبال سینمای مستقل خودم هستم.

- آیا از فروش فیلمتان در مشهد رضای هستید؟**

اکران فیلم در مشهد بسیار خوب بوده است. فروش «منگی» در سینما هزینه مشخصه، به نسبت فیلم‌های گروه «هنر تجربه» و به نسبت فیلم‌های در حال اکران فروش خوبی داشته است. در هویزه مشهد تقریبا هر روز دو سیناس اکران داشتیم. از استقبال مشهدی‌ها راضی بودم. امیدوارم این استقبال ادامه داشته باشد.

مرادی معاون راهبردی استان‌ها شد

محمدمهدی دادمان، رئیس حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی در حکمی میثم مرادی بیناباج، رئیس حوزه هنری خراسان رضوی را به سمت معاون راهبردی استان‌ها در حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی، منصوب کرد. دربخشی از متن حکم مرادی بیناباج آمده است:«حوزه هنری در سلوک ۴۰ ساله خود در زیست‌بوم اندیشه و هنر اسلامی، خویشتن را متعهد به کاشت و داشت پنداشته است. در این بینش مأموریتی، تحول در مراکز استانی حوزه هنری، یکی از اولویت‌های ماست. مأموریت اصلی شما، طراحی و پیگیری برای ایجاد تحول در مراکز استانی حوزه هنری انقلاب اسلامی است. همچنین انتظار است علاوه بر بهره‌مندی از تجارب پیشین، در یک بازه ۶۰ روزه برنامه‌های تفصیلی خود را ارائه کنید.» محمدمهدی دادمان که خود تیر امسال به عنوان رئیس حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی معرفی شد، در آیین معارفه معاون راهبری استان‌های حوزه هنری از تلاش‌های مجید مصلحی که پیش از این به مدت ۱۵ سال مدیرکل امور استان‌ها و مجلس حوزه هنری بود قدردانی و او را به عنوان «مشاور عالی» خود معرفی کرد. لازم به ذکر است میثم مرادی بیناباج نیز که آبان سال ۱۳۹۶ در حکمی از سوی محسن مومنی شریف رئیس حوزه هنری وقت کشور به عنوان رئیس حوزه هنری خراسان رضوی منصوب و جایگزین سید جواد رافانی شد درحالی‌بعد از ۳ سال پستش در استان را ترک می‌کند که هنوز جایگزینی برای او مشخص نشده است.

برگزاری نشست ادبی برای «راز چشمان قدیر»

نشست ادبی خوانش و معرفی کتاب «راز چشمان قدیر» با حضور نویسنده اثر و جمعی از ادب‌دوستان در کتابخانه مرکزی استان قدس رضوی برگزار شد. این کتاب روایتی خواندنی از زندگی هنرمند شهید، «قدیر غلامیان» است که به قلم برادر شهید، «غلامحسین غلامیان» بر اساس دوره‌های زندگی شهید و در قالب ۲۵ بخش نگارش شده است. از مهمانان ویژه این دوره‌می ادبی، «ماشاء... شاه‌مردادی‌زاده» معروف به «مرشد»، بازیگر فیلم‌هایی همچون «خارجی‌ها» و کارگردان صداوسیما بود که در این برنامه به بیان خاطراتی از دفاع مقدس با لهجه مشهدی پرداخت. در پایان برنامه، نویسنده کتاب «راز چشمان قدیر» با بیان اینکه این گونه مراسم کمک شایانی به دیده‌شدن کتاب می‌کند یادآور شد: این کتاب را در ۶ ماه نوشتم و اکنون دو کتاب «امپراطوری جن‌ها» در حوزه دفاع مقدس با موضوع مبارزه با رژیم صهیونیستی و کتاب «عروسی در پاییز» با موضوع دفاع مردمی از خرمشهر در دست چاپ دارم.

مجوز ساخت برای ۲ فیلم

مجوز پروانه ساخت دو فیلم سینمایی صادر شد. در آخرین جلسه شورای پروانه ساخت سینمایی فیلم «خانه خودم» به نویسندگی، تهیه‌کنندگی و کارگردانی محمدعلی طالبی، «گنجهان شب» به نویسندگی مشترک رضا میرکریمی و محمد داوودی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی رضا میرکریمی مجوز ساخت گرفتند. «قصر شیرین» آخرین ساخته رضا میرکریمی بود که سال گذشته در سینماها به نمایش درآمد. این فیلم درباره جاه‌طلبی نسل جوان پیدا کردن راهی است تا بتوانند ماینابر بزنند و وضعیت اقتصادی خود را بهبود ببخشند.

«تومان» اکران می‌شود؟

مرتضی فرشیا فز درباره آخرین وضعیت اکران و تولید فیلم‌های خود توضیحاتی داد. مرتضی فرشیا فز کارگردان سینما در این‌باره به باشگاه خبرنگاران جوان، گفت: حدود یک هفته آینده این فیلم اکران عمومی می‌شود و پس از آن اکران آنلاین خواهد داشت. میرسعید مولویان، مجتبی پیرزاده، پردیس احمدیه، ایمان صیاد برهانی و حامد نجابت از بازیگران این فیلم هستند. در خلاصه داستان «تومان» که سال گذشته در جشنواره فیلم فجر رونمایی شد آمده است: این فیلم درباره جاه‌طلبی نسل جوان برای پیدا کردن راهی است تا بتوانند ماینابر بزنند و وضعیت اقتصادی خود را بهبود ببخشند.

سریال «افرا» کلید خورد

سریال «افرا» به کارگردانی بهرنگ توفیقی با حضور مینا وحید و روزه حصاری در لوکیشن‌های شهر لاهیجان کلید خورد. پیش‌از این حضور مهدی سلطانی و پژمان بازغی در این سریال قطعی شده بود و در روزهای آینده بازیگران دیگری به این مجموعه خواهند پیوست. این درام اجتماعی و خانوادگی که قصه آن در فضای معاصر می‌گذرد، برای پخش از شبکه یک آماده می‌شود.

جشنواره تئاتر دانشگاهی تمدید شد

فرصت ارسال آثار در بخش نمایشنامه‌نویسی جشنواره تئاتر دانشگاهی تا پانزده مهر تمدید شد. دبیر خانه بیست‌وسومین جشنواره بین‌المللی تئاتر دانشگاهی ایران با هدف حمایت از تألیف‌های دانشجویی و شناسایی استعدادهای جوان در حوزه نمایشنامه‌نویسی و نیز بهره‌گیری از ظرفیت‌های خوانش، این بخش را در ۲ مرحله نمایشنامه‌نویسی و خوانش نمایشنامه برگزار می‌کند. علاقه‌مندان به شرکت در این بخش می‌توانند با مراجعه به سایت جشنواره www.iituff.ir فرم مربوط را تکمیل و آثار خود را بارگذاری کنند. بیست‌وسومین جشنواره بین‌المللی تئاتر دانشگاهی ایران به دبیری سید مجتبی جدی برگزار می‌شود.

نسخه‌ای نادر از آخرین نمایشنامه شکسپیر

یک نسخه نادر از آخرین نمایشنامه ویلیام شکسپیر در یک کالج اسکاتلندی در اسپانیا پیدا شد. به گزارش خبرگزاری صبا، نمایشنامه «دو خوششانوند نجیب/The Two Noble Kinsmen» در حواله مشترک شکسپیر و جان فلچر از سوی محققانی که در تیرماه بررسی کار اقتصاددان اسکاتلندی آدام اسمیت بود، یافته شد. این نمایشنامه را احتمالاً بین سال‌های ۱۶۱۳ تا ۱۶۱۴ شکسپیر و جان فلچر نوشته‌اند. به نظر می‌رسد این نمایشنامه آخرین اثر شکسپیر پیش از بازنشستگی‌اش باشد. ویلیام شکسپیر سال ۱۶۱۶ در پنجاه‌ودو سالگی از دنیا رفت.

روزنامه
شهرام‌نید
وزندگی

۲۳شنبه
۳۱ شهریور ۱۳۹۶
شماره ۳۷۷

۵۰
SHAHRAMNEWS.IR

فرهنگ و هنر

تصاویر اختصاصی شهرآرا از نشست صحنه فیلم سینمایی «منگی»

«خورشید»
به کارگردانی
مجید
مجدیدی در
میان ۲۰ فیلم
برتری که در
۲ جشنواره
و نیز و تورنتو
به نمایش
درآمدند قرار
گرفت.